

brintebeskatningssystem, og vi er ganske godt tilfredse med, at det nu er lykkedes. For vi bliver nødt til at se på det; i øjeblikket, med de høje oliepriser, får det danske samfund altså for lidt ind i skat, og det kan ikke være rigtigt.

Ved denne lejlighed kan man jo også gøre sig nogle overvejelser om, hvad der skal ske efter 2012, og det har vi også gjort i SF. Vi ønsker, at vi netop skal tænke på ved en kommende koncession, at det danske samfund skal kunne sikre selvforsyning og forsyningssikkerhed. Vi ønsker altså dermed en langsommere indvinding, og vi vil have en højere beskatning. Vi vil også have CO₂-beskatning, sådan at vi kan få det udslip bragt ned.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt, når fru Anni Svanholt taler om guldet, der ligger der, den store indtjening, de høje priser, om fru Anni Svanholt kan huske, at vi skal mindre end 2 år tilbage, da var olieprisen nede i 10 dollars, og da overvejede man hos DUC simpelt hen at stoppe to tredjedele af kapaciteten. På trods af kæmpeinvesteringer kunne det rent faktisk ikke betale sig at tage olien i Nordsøen op.

Jeg vil spørge fru Anni Svanholt, om vi så kort efter, når der er indtjening, skal sige til dem, der har foretaget investeringerne over årene: Nu skal I ikke tage det op, nu skal I ikke lave en indtjening, der kan dække de huller, I har haft undervejs.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Når jeg nævner det sorte guld, er det jo, fordi der ligger utrolige værdier ud fra en ressourcebetragtning, og prisen på ressourcen afhænger naturligvis af, om man snakker om oliepriserne på verdensmarkedet, og det gælder også gassen, men da vi i Danmark jo har indrettet os sådan, at vi er gået over til at anvende mere og mere gas, bl.a. i de store kraftvarmeværker, har vi jo altså behov for, at vi også kan regne med, at ressourcen er til stede sådan ud fra en selvforsynings-tankegang og forsyningssikkerhedsmæssig tankegang, og derfor kan man sige, at der er altså store værdier, som vi ikke bare skal sige at vi brænder hurtigt af ud fra en privatøkonomisk betragtning.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Idet Dansk Folkepartis ordfører på området, fru Aase D. Madsen, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på mit partis vegne udtale følgende:

Som bekendt er Danmark ikke fra naturens side beriget med særlig mange naturrigdomme. Vi er, mener vi selv, et oplyst og flittigt folkefærd, som hører til blandt verdens rigeste. At vi befinder os på netop dette høje niveau, skyldes bl.a. også fundet og udvinding af olie og gas i Nordsøen.

Som bekendt fik A.P. Møller i 1962 koncession til efterforskning og udvinding af kulbrinter i hele Danmarks undergrund. Efterfølgende er der sket mange reguleringer i den oprindelige aftale, der som bekendt udløber i 2012.

Det er prisværdigt, at et dansk selskab har været i stand til at magte den teknologisk svære opgave at udvinde en stor del af disse naturrigdomme til stor gavn for den danske samfundsøkonomi. Gassalget udgjorde som bekendt i 1999 6,6 milliarder m³, mens olieproduktionen nåede op på 12,8 millioner t, hvilket svarer til 140 pct. af det danske olieforbrug.

Det er vel både glædeligt og betryggende, at selvforsyningsgraden af olie og gas er nået op på 145 pct. Dette niveau må vi have en berettiget forventning om vil holde sig i de kommende år.

Ud over A.P. Møller er der som bekendt også andre aktører på den danske del af Nordsøokolen, som udvinder gas og olie. Set gennem Dansk Folkepartis briller er det vigtigt, at lovgivningen på området, også fremover, lægger vægt på selvforsyning og rimelige betingelser for de nuværende og eventuelle kommende aktører på udvindingen af kulbrinterne fra Nordsøen.

Vilkårene for koncessionshaverne skal til enhver tid afpasses efter forhold, der tilgodeser statskassen på rimelig vis. Samtidig skal vilkårene ikke indeholde en spændetrøje, der umuliggør eller hindrer nuværende og kommende aktører i at påtage sig en risiko, som må stå i et rimeligt forhold til en given gevinst.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da man i 1962 lavede en aftale med A.P. Møller, en 50-årig aftale, om at efterforske for olie i Nordsøen, er der ingen tvivl om, at på det tidspunkt var der ingen i det danske samfund og ingen politiker for den sags skyld, som havde fornemmelse, vision eller andet af, at det her var noget, man skulle spille med i. Det var ikke no-